

ja està, ja ho tenim

ja està, ja ho tenim

JOSEP GUARDIOLA

El Whatsapp em va permetre seguir dissabte el partit del Llagostera, en comunicació amb dos amics, seguidors habituals de l'equip que entrena Oriol Alsina. No havien passat dos minuts que un d'ells ja m'havia enviat un missatge en clara mostra de desaprovació.

En poc més de vint minuts me'n va enviar tres o quatre més que anaven en la mateixa línia. El darrer d'aquests deia: "Ja està". En aquell moment no vaig saber si parlava del partit, de la temporada o de les dues coses. Ahir m'ho va confirmar, a la seva manera de

veure la situació, crec que majoritàriament compartida, tot i que les matemàtiques no ho diguin; dissabte a la tarda el meu amic ja veia el seu equip de nou a Segona B. Així de clar, cru i contundent, tot i faltar sis jornades per al final.

Ahir sense Whatsapp, un aficionat em deia al final del partit de Montilivi: "Ja ho tenim". Com que anava atabalat per la feina, no sé si es referia als tres punts sumats contra el Tenerife, a una plaça per a la promoció, o a la candidatura a lluitar per l'ascens directe. Mirat amb la perspectiva que poden donar unes hores o uns minuts de tranquil·litat i anàlisi, els dos missatges són més que encertats. Aixecar set punts en sis jornades sembla més que complicat per a un equip que quan havia de donar la seva millor versió pel fet d'enfrontar-se a un rival directe va sortir a jugar sense ànima. Una imatge que pot haver acabat de derrotar els fidels que encara creien en el miracle, vestidor inclòs.

De la mateixa manera que en l'altre costat, plantejar-se ?objectius a un o a quatre punts de distància pot ser més un repte que una dificultat. Perquè en aquest cas el vestidor del Girona viu en gran part de la motivació que significa el propi repte, i com més gran, més motivats. I com la majoria recorden l'any passat, el repte és màxim. I per baixar-los d'aquesta lluita es necessitarà bastant més que un doble compromís consecutiu a camp contrari.

Dit d'una altra manera, en un costat la lliga pot acabar en breu, mentre que en l'altra és factible que res no acabi fins al darrer dels quaranta-dos capítols que conformen el campionat.